

Sundhed og forbrugerbeskyttelse

Spørgsmål nr. 238 på alm. del

Spørgsmål (3/7-97):

Hvilke »foranstaltninger« er der tale om i udformningen af ændring af artikel 129 stk. 4 litra a i TEF?

Svar (5/9-97):

Artikel 129, stk. 4, er en hjemmelsbestemmelse. Den betyder, at Fællesskabet kan vedtage retsakter til fastsættelse af standarder for behandlingen af de omhandlede produkter. Disse retsakter kan både være bindende og ikke-bindende, jf. EF-traktatens artikel 189.

Formålet med bestemmelsen er primært at muliggøre regulering af den grænseoverskridende handel med de omtalte produkter.

Det er i artikel 129, stk. 4 fastlagt, at sådanne foranstaltninger ikke er til hinder for, at der opretholdes eller indføres strengere nationale regler. Endvidere fastslår artikel 129, stk. 5, at Fællesskabets indsats på folkesundhedsområdet skal respektere medlemsstaternes ansvar for sundhedstjenesteydelser og ikke kan berøre nationale donorordninger eller medicinsk anvendelse af organer og blod.

(Alm. del - bilag 1462 fra 1996-97)

Spørgsmål nr. 239 på alm. del

Spørgsmål (3/7-97):

Hvilke »foranstaltninger« er der tale om i udformningen af ændring af artikel 129 A stk. 3 li-

tra b, og hvilken form for »overvågning« er det tanken at fællesskabet skal gennemføre?

Svar (5/9-97):

I Maastrichttraktaten er der hjemmel til at vedtage foranstaltninger til forbrugerbeskyttelse som led i gennemførelsen af det indre marked. Endvidere er der hjemmel til at vedtage aktioner, som støtter og supplerer den politik, medlemsstaterne fører med henblik på at beskytte forbrugernes sundhed, sikkerhed og økonomiske interesser og sikre en passende forbrugeroplysning. Amsterdamtraktaten åbner mulighed for også på de sidstnævnte områder at vedtage foranstaltninger.

Artikel 129 A, stk. 3, er en hjemmelsbestemmelse. Den betyder, at Fællesskabet kan vedtage retsakter til supplerende og overvågning af medlemsstaternes forbrugerpolitik. Disse retsakter kan både være bindende og ikke-bindende, jf. EF-traktatens artikel 189.

En overvågning af medlemsstaternes politik vil for eksempel kunne varetages af Kommissionen med henblik på at følge udviklingen og vurdere, om der er behov for fællesskabsforanstaltninger til sikring af forbrugernes interesser. I givet fald vil Kommissionen for eksempel kunne fremsætte forslag herom.

(Alm. del - bilag 1462 fra 1996-97)